

Nro. 35.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS AP. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

Indult Bétsből , Pénteken Május 1. ső napján
1807-ik esztendőben.

B é c s .

Felséges Urunk meg bődögült kedves Életepárja Mária Teresia Császárné és Királyné, be-
tses életének itten el töltött esztendejében, s' fe-
lebaráti szeretetet leg főbb kerefztyéni kötelessé-
gének tartván, sok szegény állapotra jutott fami-
liákat és személyeket tulajdon maga kasszájából
segített és taplált, a' nélkül, hogy azt másoknak tud-
tára lenni akarta volna. Fels. Férje, a' mi Kegyelme-
sen Uralkodó Fejedelmünk, elfelejthetetlen élete
párjának halála után, e' tárgyról tudósittatván,
azon szükölködő familiákat fel jegyeztetni, maga
eleibe terjesztetni, és olly rendelést tétetni méltoz-

M m

tatott, hogy azok azon Cs. Kir. Kegyelemben ennekutánna is részesüljenek.

E' folyó Aprilis 19-ik napján Herczeg Stahrenberg György Adám, Arany gyapjas vitéz, a' Sz. István M. Kir. Rendjének Nagy kezeztése, Cs. Kir. valóságos Titkos Tanácsos, Kamarás, Status és Conferencialis Minister, első fő Udvari-mester, minden Cs. Kir. Testörzőseregeknek Oberstere, hasznos életének 83-ik esztendejében, itt Bétsben meg holt, minekutánna 66 esztendőig a' Fels. Császári háznak fegyhetetlen hiveséggel szolgált volna. Ifjuságában Császári Udvari Tanácsosságot viselt, egyszersmind, néhai Mária Teresia Császárné és Királyné az akkori Korona örökösnek, annakutánna Császárnak, II. Jósefnek neveltetését, némelly részben réa bizta. — 1755-ik eszt. fogva 1766 ig Portugalliában, Spanyol Országban, 's végre Frantzia Országban is Követ Minister vólt, és azon időszakasszának fontosabb dolgaiban nagy részt vett. 1767-ik esztendőben belső dolgokra ügyelő Status és Conferencialis, 1780-ikban pedig az Austriai Belgiumban meg hatalmazott Ministerré tétetett. Mind ezen hivataljaiban, olly igen meg különböztette magát, hogy az által Uralkodó Fejedelmeinek meg elégedéseket nagy mértékben meg nyerte. Azoknak meg jutalmaztattazásokra, néhai II. Jósef Császár 1783-ik esztendőben, őtet első Udvari Fő mesterségre emelni méltoztatott, és ezen fontos hivataljában, néhai II. Leopold és I. Ferencz Császároktól is meg erőssítettett. Néhai Mária Terezia Császárné 's Királyné mind elhunyt Óseinek halhatatlan érdemeit, mind az ő

személyes virtusait méltó tekintetbe vévén, ám-
bár ifjabb fia volt édes atya házának, ötét 1765-
ik esztendőben, Hertzegi rangra, kevés hetek mul-
va pedig néhai II-dik J o s e f Császár a' Német
birodalom béli Hertzegi méltoságra emelni méltoz-
tatták. Mindenek, a' kik az ő személyes virtusa-
it, uralkodó Fejedelmei eránt való hiveségét, és a'
Status eránt való nagy érdemeit közelebbről és
bővebben esmérték, háládatossággal fognak ezen
meg holt nagy emberről emlékezni.

A' közelebb mult Aprilis 28-ik napján az O-
rosz Császári Armádiának Bartensteinben, Kö-
nigsbergtől hetedfél német mértföldre lévő fő ha-
di szállásáról egy Prussziai Királyi Kurir jött ide,
kinek jelentése szerént, az ő onnan lett el indu-
lásáig, tudniillik Aprilis 20-ik napjáig, az utak-
nak rendkívül való rosszasága miatt semmi neve-
zetes hadi történetek nem estek.

A' mi Felséges Cs. Kir. Udvarunknál lévő An-
glus Követhhez jött hivatal szerént való tudóság
szerént, számos Anglus hadi és hajos seregek szál-
lottak ki Admirál D u c k w o r t h kormányja alatt
Egyiptomban, és hogy az eleségnek onnan Tö-
rök Országba való hordását meg akadályoztat-
hassák, Alexandria városát, annak kikötőhelyével
egyetemben elfoglalták.

M a g y a r O r s z á g.

B u d á r ó l April. 26-ik napján. Felséges Fe-
jedelmünk és Királyunk, néhány napokig tartott
változásai után ismét friss egészségben vagyon itt lévő
kedves magzattyaival, és testvéreivel együtt. Gya-
korta mutatja Ő Felsége magát az ide való, és

Pesti Publicum előtt, és mindannyiszor örvendő Vivát kiáltásokkal fogadtatik. — Generalissimus Károly Cs. Kir. Fő Hertzeg a' mellette lévő Adjutánsokkal együtt, az itt és Pesten lévő katonai épületeket, és intézeteket, szorgalmatosan meg vizsgálta.

A' Fels. Kir. Magyar Helytartó Tanátsnak egyik igen nevezetes tagját L. B. Podmanitzky József Ur Ő Nagyságát, a' ki azon Tanátsosi hivatalját önként le tette, hasznos szolgálatja és érdemeire nézve, Cs. K. Titkos Tanátsosi rangra emelni méltoztatott Fels. Urunk. — Néhai nagy mélt. L. B. Ortzy László Urért, a' mult Aprilis 22-dik napján tartattak a' Pesti fő templomban az exequiák, mellyennem csak a' megbóldogúlt Ur atyafiai, hanem más Fő Rendek is, a' Nemes Vármegye tisztjei, a' város Elöljárói, sőt az Ország Gyűllésén lévő felsőbb és alsóbb rangú Papi, és világi követek is nagy számmal meg jelentek.

Fels. Nádor Ispányunknak arra a' gyökeres oratziójára, mellyet ő Csász. Kir. Fő Hertzegsége a' Királyi Feltételeknek által vétele és fel olvasatása után a' Mélt. Fő Rendeknek es Tekint. Statusoknak együtt tartott Gyűllésében mondott, Kalotsai Érsek, Nagy Mélt. Gróf Kollonits László Ur ő Excellentiája is hasonló gyökeres Oratióival felelt, mellyet az Olvasó Magyar Publicummal közleni szoros kötelességünknek esmérjük *)

*) Ez az Orátzio későbbén jövén az előbbieknél kezemhez, későbbén közölhettem a' Magy. Kurir tisztelt Olvasóival,

„Felséges Cs. Kir. Fő Hertzeg, Kegyelmes Nádor Ispányunk. Különös örömkre és megnyugtatósunkra szolgál minékünk, hogy mi ide azért hivattattunk, 's azért gyültünk öszve, hogy Cs. Hir. Hertzegségednek kegyes előülése alatt, a' hosszas és sok egymásután következett háborúk miatt ki merítettett Status erejének helyre állittatasáról, kedves Hazánk dolgainak megerősítéséről és egyéb Országunk boldogságát, és a' köz Jót irányozó tárgyakról tanátskozzunk. — Friss emlékezetünkben vagyon, hogy Cs. Kir. Fő Hertzegséged előülése alatt, már három Ország Gyüllése tartatott, a' mellyekben mi mindenkor azon erőlködtünk, hogy mind a' mi leg Kegyelmesebb Királyunk kívánságát be tölthessük, mind Hazánk javát, 's boldogságát a' környülállásokhoz képest munkálodhassuk.

Örömet meg valjuk, hogy mind azokat, a' mellyek azon alkalmatosságokban szerentséssen folytattattak, és el is végződtek, egyedül Cs. Kir. Fő Hertzegséged tanátsadásának, vigyázóságának, és a' hol szükséges vólt, Cs. Kir. Fő Hertzegséged közbenjárásának köszönhetjük. Egyedül ez is elegendő ok vólna arra, hogy a' mi Hazánk a' maga és következendő maradékaiknak szivekben Fő Hertzegségednek háládatos emlékeztető oszlopot emeljen. De Felséges Hertzegséged, a' ki a' köz jó eránt való kibeszélhetetlen buzgosága által mindnyájunknak eleget tett, nem hitte, hogy a' Király és Haza eránt addig elegendőt mivelhessen, mig halhatatlan érdemeit az Ország Gyüllésének végződése után ujjabb érdemekkel tetezni

nem fogja. Melly feltételét olly nagy buzgósággal is eszközölte Cs. Kir. Hertzégséged, hogy a' Felséged tettei a' következő maradékoknak örök tanubizonyságai fognak annak lenni, mit nem kezdhet, és mit nem eszközölhet a' Király és a' Haza eránt való szívetet."

„Engedjék meg nékem a' Múltóságos és Tek. Karok és Rendek, hogy azokról a' szomorú dolgokról és idő pontjáról emlékezetet tehessek, a' mellyek közzé mi helyheztetve valánk. Az utolsó gyűlésben ugyan egész készséggel nem csak arra ajánlottuk magunkat, a' mire kötelesek voltunk, hanem egyszersmind mind azokra, a' mellyeket e' Monárkia javára, bátorságára, 's különösen Országunk boldogságára szükségeseknek és hasznosoknak lenni itéltünk. De minémü következéssel? Kevésbe mult hogy az ellenség mi reánk tanátkozásaink között nem ütött. Az Ország-Gyűlésnek tagjai honnyaikban még nem is jutottak, a' midőn már az ellenség a' Császári Residentziát, és Magyar Ország egy részét elfoglalta, — Katonák ugyan ki állittattak; de hol? a' távolább fekvő Vármegyékben; a' felsőbbeket az ellenség maga jelenlétele által abban megakadályoztatta. Olly erősségeink, mellyek csak rövid időre is akadályoztatására lehettek volna, nem voltak. Hát a' katonáknak ki kézzittetésekről, fegyvereikről, és az ágyúkról mit szóljak? Hol találhattuk, honnan vehettük volna azokat? Egy szóval a' mennyire akkor meg sajditottam, szabadságába volt az ellenségnek egynéhány regementet le küldeni, 's ezen várost elfoglaltani; miné-

künk pedig egyéb nem maradt volna hátra, hanem hogy ezen várost, melly néha napján a' Magyaroknak 's frigyeseiknek vér folyó patakjaival vé-
tetődött vissza, küldötjeink által, minden viasko-
dás nélkül, az ellenségnek által adjuk, 's kegyel-
méért esedezzünk. — Mire nem jutottunk Tekint.
Statusok! Ebben a' Fő városban, mellyben most
szóllok, még csak Királyi Hertzégeink sem talál-
hattak menedékhelyet, sőt a' mi több, az Ország
Szent Koronájának is, szokott helyéről, batorságo-
sabb helyre kellett menni. Akaratunk kedvünk
és igyekezetünk elég vólt; de mivel kézsek nem
voltunk, meg kellett volna magunkat adni.“

„Országunknak illy felette szoros környülál-
-lásai közt Fels. Kir. Hertzegségednek Hazánkhoz
való egyenes és buzgó szzeretete meg jelent. Mi-
némü szorgalmatoskodással, okossággal, és böltses-
séggel nem rendelt el Felséged mindeneket, a' mel-
lyeket az ellenségnek Országunktól való eltávoztá-
tására alkalmasoknak lenni itélt, hogy legalább
ez az Ország kedves Királyunknak, a' ki több tar-
tományainak ki pusztításai miatt, mély szomo-
rúságba esett, bátran és sértethetetlenül meg tar-
tattassék. Felséges Hertzegségednek sem nappali
sem éjjeli nyugodalma nem volt, semmi munkától és
nyughatatlanságtól nem irtódzott, csak hogy azon
véget, mellyet el is ért, eszközölhesse. Mind-
ezekért soha meg nem szűnő háláadással tartoz-
nak Fels. Hertzegségednek az Ország Karjai és
Rendjei, 's azzal áldozni kézsek is. Az időnek
semni hosszasága ki nem irthattya Felségednek
Hazánk eránt való nagy érdemeit.“ —

„A' midőn én ezeket elő hordom, az elmúlt időknek tapasztalásai által tanittatunk meg mind azokra, a' mellyeket jövendőben mivelnünk szükség. Senki sem találtatik közöttünk, a' kinek elegendő oka arra ne volna, hogy mind Országunk Constitutiójának fenn tartatásáról, mind Hazánk bátorságának eszközeiről gondoskodjon. Valósággal soha sem fogjuk a' mi sok századoktól fogva fenn maradt, és sok veszedelmek közt réánk hagyatott Constitutióinkat maradékainkra által botsítani, hanemha azokról az eszközökről is gondot viselünk, a' mellyek a' mi reménytelen szolgálásra való vettetésünknek el távoztatására alkalmatosak. Tekintsünk a' mi leg kegyelmesebb Királyunk örökös Statusaival szomszédos tartományokra; meg látjuk, mik nem történtek azokban! Sok Fejedelmek és Státusok, még azok is, a' kik ellenséges módon magokat nem viselték, sok századok alatt birt, és sokféle egyességek által meg erőssített szabadságoktól, másoknak háfznokra, meg fosztattattak. Mit nem várhatnánk azért mi is? minémü Constitutiót reménylhetnénk?“

„Annakokáért költsönös tanátskozással egyenlő buzgósággal azen törekedjünk, hogy kedves Hazánk szerentsétlenségét meg előzhessük, a' mi leg jobb Fejedelmünknek és Atyánknak, a' ki minden Statusainak, 's kiváltképpen való módon Országunknak javát és boldogságát szüntelen szívén viseli, segedelmére légyünk. Méltóztasson Cs. Kir. Fő Hertzegséged a' mi ezen pontban való esmérete, és fáradhatatlan gondoskodása által vezérleni, és olly álhatatossággal, a' millyennel

a' leg veszedelmesebb szélveszek között Nádor Is-
pányi hivatalját folytatta, a' jelenvaló tsendes ten-
geren (a' mint láttzik) bennünket vezérelni.“

H a d i T u d ó s i t á s o k .

A' Svétziai Kir. Ármádiának fő hadi szállása
a' Meklenburgi hertzegegségben Friedlandban, kül-
ső őrállói pedig Pasewalkban vagynak. Ennek az
Ármádiának előbbre való nyomulásáról a' Svéciai
Pomerániának fő kormányzója Gen. E s s e n, kö-
vetkezendő hivatal szerént való tudósítást küldött
maga Adjutánsa Obristlajtinánt Boje által, a' Fels.
Svédiai Királynak Malmöébe: Bizonyos tudósítást
vévén arról a' fő kormányzó, hogy az ellenség
több gyalog és lovas seregeket küldött volna ki
Svédiai Pomerániából; hogy ötet mindsántzaiból,
mind azon tartományból ki hajthassa, két tsa-
pat katonaságot küldött ki Stralsundból; az első
négy batallion gyalogságból, nyóltz eskadron lovas-
ságból állott, mellyet az ő fő vezérlése alatt Brigá-
da Generál Tawast komandirozta. Az utólsóbb
öt batallionból állott és Gen. A r m f e l d fő vezér-
lése alatt Vegesack brigadiros Generális comman-
dirozta. Az elsőbb tsapat Kedenhágenen keresz-
tül Lüchow alá marsirozott a' honnan erős tüze-
lés után az ellenség ki is ment, és szüntelen való
maga védelmezése alatt Lindershágenen kereftül
Voigdehágenben futott; de minekutánna a' Své-
ciai hadi seregek azt is el vették volna, minden
erősségekből, batteriákból, és sántzokból ki köl-
töztek, és a' Voigdehágen és Teschenhágen közt
fekvő tetőkről is, a' hol egy hat ágyura való bat-
tériát készitettek le hajtatták, 's el üztettek. A'

Svékusok Tefchenhágen, Banshágen, Arendsee, és Zahrendorf nevü helységeket elfoglalták, azokban az ellenség közül 41 embert elfogtak, és két éget borral, kenyérrel, gabonával, és szénával 's szalmával rakott magazinumot elnyertek.

Maga az ellenség Greifswaldon, leg több bagázsiaja pedig Grimmenen keresztül, Demminnen ment által, oda is utánnak menvén a' Svékusok, hat Frantzia tisztet, 20 köz embert, és a' tábori ispotályt is el fogták, e' mellett 1000 darab puskát, 200 pár pistolyt, és sok eleséget vettek el. Aprilis 3-kán Demmint is el foglalták a' Svékusok, és két tisztet, 127 Hollandiai katonát, az utánnok küldetett Svékus csoport pedig 168 embert ejtettek fogságra, és sok kaputrokat, tüzi fegyvert, és kardot nyertek el. — Obristlajtinánt Cederstrom egy ellenséges bagázsia colonnét vévén el, két tisztet, 's 207 köz embert fogott el.

Aprilis 4-kén Gen. Armfeldt Anklám városát el foglalván, két tisztet és 150 köz embert ejtett fogságra, a' mellett 60 munitziós szekeret, és sok tábori eleséget nyert, és azon 1995 Fridrik aranyat, és 3000 tallért is, mellyek az Anklami postaházban le tetetett ellenséges hadi Kasszában találtatott, el foglalta.

Boje Obristlajtinántnak és fő Adjutánsnak a' Demmini fő hadi szállásról, Aprilis 4-kén lett elutazásakor már 1000-nél többre ment az elfogattatott Frantziáknak számok, a' kik közt egy Oberster, 20 hadi tiszt vólt. — Aprilis 6-ik napját követett éjjel egy portára ki ment Svékus csoport, egy Straalsundi kalauz által vezettetvén Rostocko meg lepte, a' kanálison a' városba bé ment, és minek-

utánna az ott vólt 120—130 emberből állott Hollandiai katona őrizetet, az ott vólt, Fr. Csász. Vice Consulnak Titoknokjával együtt fogságra ejtette, és azokat a' Svéciai hajókat is, a' mellyeket a' következő napon el adni akartak, az ott talált Anglus portékákkal együtt el vették volna, onnan vissza tértek. Egymás mint egy 2000 emberből álló Svékus sereg szekerekre ülven, egész a' Schwerin kis tengerig nyomúlt előbre, azomban onnan is vissza vontta magát. A' Svéciai fő hadi sereg Stettin felé fordult, 's attól Friedlandban egy osztály ment.

A' Bambergi és Berlini közönséges újság levelek szerént még most is Osterodében van a' Fr. Császár fő hadi szállása, a' Generálkvártély mester - Stáb pedig Thornba. Azon ujságok azt is hirdetik hogy Napoleon Császár néhány napokra a' Finkensteini kastélyba utazott olly véggel, hogy a' Dánczig ostromoltatása idejen annál közelébb lehessen.

N a g y B r i t a n n i a.

Az Angliai Ministeriumban mostanában történt nagy változásnak ezt az okát adják a' Londoni közönséges újság levelek. Néhai VIII. Henrik Angliai Király uralkodása alatt olly törvény hozattatott az Anglikána vallással ellenkező valláson lévők ellen, hogy ők hanemha az úgy nevezett Test Aktára meg esküsznek, semminémű közönséges hivatalokra fel nem vétetnek. E' szerént a' Test nevezetű Akta szerént mind az Angliai, mind az Irlandiai Katolikus lakosok, bár akarmelly érdemesek legyenek is semmi polgári

és hadi tisztségeket nem viselhetnek, sőt az Angliai Armádiánál sem katonáskodhatnak.

A' múlt században élt, és a' bal vélekedések-től üres ministerek próbálták ezt el törteni; de mivel annak fenn tartására az Angliai Királyoknak, uralkodások kezdetében, magokat le kötelezni kellett, és az Angliai Fő Papság is körömszakadásáig védelmezte azon törvényt, soha semmire sem mehettek. Az Irlandiában sokszor támadt felzúdulásnak többnire mindenkor e' vólt az indító oka.

J e g y z é s. Test az Anglus nyelven tulajdonképen próba követ jelent, a' melly által t. i. a' Püspöki Ekklésia ki akarta tanulni, ha az, a' ki valamelly közönséges hivatalra vágyodik, azon Püspöki, vagy uralkodó valláshoz tartozik e' avagy nem. A' próba kő vólt a' Püspöki Ekklésiában az Ur vatsorajával való közönséges élés.

Néhai P i t h Minister ezen Törvénynek elhárítására azon Országnak Nagy Britanniával való öszve szerkeztetését leg hathatósabb eszköznek lenni itilvén, a' főbb rendű és nagyobb tekintetű Irlandiai lakosokat, a' T e s t Aktának el töröltetését nékiek meg igirvén, az egyesülésre reá birta; de sem ő maga, sem az ő utánna következett egyenes gondolkodású F o x minister nem tellyesíthették az Irlandusoknak tett igireteket, hanem különbkülönbféle színek alatt kedvezőbb időre halasztották azon tárgynak eszközését.

Néhai F o x n a k jó barátja és hivatalbéli követője Lord H o w i k több Mtnister társaival egyetemben egyenlő indulattól lelkesítettvén, egész tehetségével azon igyekezett, hogy a' VIII. Hen-

rik Király uralkodása alatt a' Dissentérek, az az, a' nem uralkodó valláson lévők ellen hozatott törvényt a' Test-Actát eltörölhesse, és az Irlandiai Katolikusoknak az uralkodó valláson lévőkkel minden közönséges hivataloknak viselésére köz just és szabadságot szerezhessen. Arra való nézve a' Parlamentumnak múlt Martzius 4-ik napján tartatott gyűllésében az azt tárgyzó Billt fel olvastatta ugyan, de gondolatján kívül nemcsak a' Fő Papság, hanem a' Világi Urak közzül is sokan ellenébe szegezvén magokat, őket bé nem torkolhatta, 's le nem tsendesithette.

Azon Billt következő óratióval adta elő Lord Howik: „Olly Bill előszöri fel olvastatasára kérek engedelmet, mellynek fő tárgya az, hogy a' Római Katolika valláson lévőknek N. Britanniában mindenütt, a' hadi és hajóseregeknél való hadi szolgálatra jus és szabadság engedődjék. Igen fontos intézet ez, és leg inkább az Irlandiai Katolikus lakosokat tárgyazza. — Az Irlandiai Parlamentum a' R. Katolikusoknak mind a' polgári, mind a' hadi tisztségeknek viselésekre törvényes just és szabadságot adott azon Országban. Ez a' törvény N. Britanniára soha sem terjesztetett ki. Ellenkező dolognak tartom a' hadi szolgálatot Irlandiában törvényesnek, Angliában pedig törvénytelennek mondani. Ez az Irlandiai törvény mindazáltal néhány hadi tisztségektől, úgymint a' commandirozó Generálisságtól, a' Fegyver Tárnok mesterségtől, a' Generál Lajtinántságtól, és a' Stab Generál Majorságtól az Irlandiai Katolikusokat ki rekesztette. — Az Unió avagy Egyesség mind a' két Országot öszve kap-

tsolta, es én azon törvénynek költsönös voltát igazságos dolognak tartom. Ha p. o. N. Britanniát az ellenség meg támadná, és az Irlandiai Rege-mentek annak védelmezésére hivattatnának, lehetne e' nékiek mind addig engedelmeskedni, mig azon törvénynek egyedül Irlandiában volna kötelező ereje? Ez a' környúlállás és az Irlandiai Katólikusoknak próbált hivségek engemet avval biztatnak, hogy semmi ellentállást nem fog az én proiectumom szenvedni.“

Erre a' Billre mingyárt akkor így szólott Percival Ur: Nékem úgy tetszik, mintha ez a' Bill a' Testactát nagyon meg sértené, és a' politikával ellenkezik, a' mennyiben az által az Irlandiai Protestánsoknak tekinteteketik meg erőltetni, és én annál inkább ellene szegezem magamat, mivel attól félek, hogy az által az Irlandiai Katólikusoknak emancipációjokra (tellyes szabadságba való helyheztetésekre) csak első próbát akarnak tenni, 's annál fogva Constitutionk fő tikkelyét lerontani. Részemről csak akkor voksolhatok én arra, a' midőn látni fogom, hogy a' Katólikusoknak öfvefzorittatások nem törültetik el egészen.“ — Lord Howick proiectumának előszöri fel olvastatása a' voksoknak többsége szerént ugyan meg engedtetett, de későbbben is semmi végzés nem hozatott azon Bill eránt.

Lord Howick proiectumat, az az, az Irlandiai Katólikus lakosoknak javokra fel olvastatott billt nagy zendülés követte a' Parlamentumnak mind 4-ik Martziusi, mind az azután tartott gyűléseiben. Az Angliai közönséges újság levelek, ilyen jegyzést adtak ki az eránt: „Az Irlandiai,

vagy Hyberniai Parlamentumban, 1793-ik esztendőben bé vétettett bill által, az Irrlandiai Katolikusok különös esküvés mellett, az Irrlandiai Armadianál minden hadi tisztségeknék viselésekre alkalmatosaknak lenni itiltették, a' fő vezérséget, a' hadi fegyvertár mesterséget, a' Generál-Lajtnantságot, és a' Stábnál való Generál Majorságot ki vévén. Ellenben Angliában semmi hadi tisztségekre nem mehettek, sőt még azokat is, a' kik már az Irrlandiai Armadiánál tisztek voltak, az Angliai Armadiánál való hadi szolgálatra általtenni nem lehetett. Midőn a' jelenvaló intézetet a' Király eleibe terjesztették volna a' ministerek, egész készséggel viseltetett Eő Királyi Felsége annak helybehagyására, fel tévén, hogy az egyedül oda tzelezzen, hogy a' Katolikusok Angliában is arra a' lábra tétetődjenek, a' mellyen 1793-ik esztendőtől fogva Irrlandiában vannak. Erre nézve hozta azt elő Lord Howik Martz. 6-ik napján az Alsó Parlamentumban; de mingyárt észre vették, hogy ők a' Katolikusokra nézve abban többet kívánnak, mint eleinte meg határozatott. Az Alsó Parlamentumnak hatodik Martziusi Gyűllésében ezt illette Percival Ur, és elő beszéllette, hogy azokat az okokat, a' mellyeket Lord Howick elő hordott, nem egyedül a' hadi állapotra, hanem e' mellett a' polgári Statusra is lehet alkalmaztatni, következésképpen idővel a' törvényes hivatalokra, sőt a' Nagy Cancellarius méltóságára is emeltetni fognak a' Katolikusok. Ezek a' planumok nagy érzékenységet gerjesztettek az Angliai Püspökökben, a' kik azt a' Király eleiben is terjesztették, de a' ki már annak előtte éppen

olly mélyen érzette azt, mint a' miképpen a' Püspökök meg jegyzték. Azt mondják, hogy azon Billnek előhozása után Lord Grenville mindjárt magához hivatta, és panaszolkozott volna a' Király az ellen, hogy a' Ministerek magok valóságos tzéljokat el titkolták, és sokkal tovább mentek, mint sem az Ö Felsége tzélja vólt. Eleinte Lord Grenville arra így felelt, hogy a' Ministerek ebben a' dologban már bé botsátkoztak, és olly reménységet nyujtottak, 's ígéretek tettek volna, a' mellyeket most vissza nem vonhatnak. Erre rövideden azt mondotta a' Király, hogy a' Ministerek az Ö Felsége gondolkozása modját jól esmérik, mellytől el távozni nem is fog. — E' miatt Martzius 12-ik napján a' visszálkodás annyira ment a' Kabinétben, hogy annak leg ottan való el oszlásától tartani méltán lehetett. Legelsőben is Lord Sidmouth vetette magát azon Billnek ellenébe, és mivel a' 11-ik Mártziusi Kabinetbéli Gyűlésben a' voksok őtet fellyül halladták, a' következett reggel, mint a' Titkos Tanács Elölülője, hivataljától bútsút vett. Meg azon napnak estvéjén, új Kabinetbéli Gyűlés tartatott, mellynek resultatumát, vagy következését Mártzius 13-ik napjának reggelén, Lord Grenville és Howick a' Királyhoz vitték, melly olly nyugtató vólt, hogy Lord Sidmouth azon napnak estvéjén előülői hivatalját ismét fel vette. Akkor állott helyre a' Ministerek közt való egység, és erre nézve ment a' Király a' következett napon Windsorba.

(A' többi következik.)

D. D. S.